

ΤΗ ΡΟΔΑΥΓΗ ΔΕΝ ΕΦΑΝΗΣ

Στις γυναίκες Προσπάτριες

Τη ροδαυγή δεν εφάνης
και το βράδυ
δε γύρισες σπίτι μας.
Στο σκοτάδι της νύχτας
σε πιάσαν και χάθηκαν.
Τί να κάμω παιδί μου,
πού να σ' εύρω αγόρι μου;

Σ' όλους τους δρόμους,
ακριβό μου, νυχτόμερα
το κορμί σου
γυρεύουν τα μάτια μου.

Στα γραφεία που πήγα
με βρίσαν και μ' έσπρωξαν.
Στις φυλακές
που σε ζήτησα
σα σκύλοι μου χύθηκαν.

Όπου κι αν είσαι
αγάντα, αγόρι μου.
Θα σου γιάνω
εγώ τις πληγές σου,
εγώ με τα δάκρυα μου.
Θα σου γλυκάνω
τη δίψα σου εγώ. Εγώ
μ' ένα ποτήρι του σπιτιού μας
νερό απ' το χέρι μου.